

بررسی نقش میانجی ابعاد کمال‌گرایی در رابطه بین ابعاد فرزندپروری و اهمال‌کاری تحصیلی

حسین اساسی*

دکتر جلیل فتح‌آبادی**

دکتر محمود حیدری***

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی ابعاد کمال‌گرایی در رابطه بین ابعاد فرزندپروری و اهمال‌کاری تحصیلی بود. بدین منظور ۴۹۰ دانشجو (۲۱۱ پسر و ۲۷۹ دختر) از دانشگاه شهید بهشتی تهران که به شیوه نمونه‌گیری خوشه‌ای با واحد نمونه‌ای کلاس انتخاب شده بودند، پرسشنامه سبک فرزندپروری ادراک شده (نقاشیان، ۱۳۵۸)، مقیاس ارزیابی اهمال‌کاری - نسخه دانشجو (سولومون و راث‌بلوم، ۱۹۸۴) و مقیاس چندبعدی کمال‌گرایی (فلت و هویت، ۱۹۹۱) را تکمیل کردند. برای تحلیل اطلاعات از روش آماری رگرسیون چندگانه استفاده شد. نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون نشان داد که بعد محبت - طرد فرزندپروری به صورت مستقیم و منفی اهمال‌کاری تحصیلی و کمال‌گرایی جامعه‌مدار و به صورت مستقیم و مثبت کمال‌گرایی خودمدار و همچنین به صورت غیر مستقیم و منفی و به واسطه ابعاد کمال‌گرایی، اهمال‌کاری تحصیلی را پیش‌بینی می‌کند. همچنین نتایج نشان داد که بعد کنترل - آزادی فرزندپروری به صورت غیرمستقیم و مثبت و تنها از طریق بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار و نه بعد کمال‌گرایی خودمدار اهمال‌کاری تحصیلی را پیش‌بینی می‌کند.

واژگان کلیدی: اهمال‌کاری تحصیلی، ابعاد فرزندپروری، ابعاد کمال‌گرایی، دانشجویان

* کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی

** عضو هیئت علمی دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، (نویسنده مسئول).

*** عضو هیئت علمی دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی

تاریخ دریافت: ۸۹/۹/۱۷ تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۱/۲

مقدمه

هیچ چیز به اندازه یک کار به تعویق افتاده و ناکامل فرسوده‌کننده نیست (جیمز، ۱۹۲۶؛ به نقل از کلاسن، کراوچاک و راجانی^۱، ۲۰۰۸). اهمال‌کاری، تمایل به اجتناب از فعالیت، محول کردن انجام کار به آینده و استفاده از عذرخواهی برای توجیه تأخیر در انجام فعالیت است (الیس و ناس^۲، ۲۰۰۲).

پایه‌های تحقیقات آزمایشی و نظریه‌ای بر روی اهمال‌کاری تحصیلی کمتر از ساختارهای روان‌شناختی دیگر است و این در حالی است که اهمال‌کاری رایج است و می‌تواند منجر به استرس و بیماری شود (دوایت و اسکونبرگ^۳، ۲۰۰۲).

اهمیت پرداختن به موضوع اهمال‌کاری تحصیلی وقتی بیشتر خواهد شد که بدانیم در تمام پژوهش‌های صورت گرفته در زمینه میزان شیوع آن در جامعه دانشجویی، میزان بالای شیوع این رفتار گزارش شده است (انوگ بوزی^۴، ۲۰۰۰؛ بالکس و دورو^۵، ۲۰۰۹؛ اسکونبرگ، لی، پیکل و فراری^۶، ۲۰۰۴).

اهمال‌کاری، با توجه به پیچیدگی و مؤلفه‌های شناختی، عاطفی و رفتاری آن، تظاهرات گوناگونی دارد؛ از جمله: اهمال‌کاری تحصیلی^۷ (هیل، هیل، چابوت و بارال^۸، ۱۹۷۸) که راث بلوم، سولومون و موراکامی (۱۹۸۶) این نوع اهمال‌کاری را تمایل غالب و همیشگی فراگیران برای به تعویق انداختن فعالیت‌های تحصیلی تعریف کرده‌اند که به طور تقریبی همیشه با اضطراب توأم است.

متغیرهای زیادی با اهمال‌کاری تحصیلی مرتبط هستند؛ از جمله آن‌ها می‌توان به خودنظم‌دهی^۹، خودکارآمدی تحصیلی^{۱۰} و عزت نفس^{۱۱} (برای مثال فراری، اکلان و

-
1. Klassen, R.M., Krawchuk, L.L., Rajani, S
 2. Ellis, A. & Knause W., J
 3. Dewitte, S., & Schouwenburg, H. C
 4. Onwuegbuzie, A. J
 5. Balkis, M., Duro, E
 6. Schouwenburg, H., Lay, C., Pychyl, T. & Ferrari, J
 7. Academic procrastination
 8. Hill, M., B., Hill, D., A., Chabot, A., E., & Barrall, J. F
 9. Self Regulation
 10. Academic Self Efficacy
 11. Self Esteem

نیوبگین^۱، (۲۰۰۵)، خود ناتوان‌سازی^۲ (فراری، ۱۹۹۱)، وظیفه‌شناسی^۳ با مؤلفه‌هایی همراه با سازماندهی و انرژی (میلگرام و نامان^۴، ۱۹۹۶)، فقدان یک رویکرد نظام‌مند و با نظم در کار و برنامه‌ریزی و مدیریت زمان (اسکونبرگ^۵، ۲۰۰۴)، و نوع تکلیف تحصیلی (سولومون و راث‌بلوم، ۱۹۸۴)، اشاره کرد.

نتایجی از مشاهدات بالینی (برای مثال بورکا و یان، ۱۹۸۳) و همچنین مطالعات آزمایشی (برای مثال فراری و الیوت^۶، ۱۹۹۳، ۱۹۹۴) شواهدی را برای نقش سبک‌های فرزندپروری^۷ در توسعهٔ اهمال‌کاری فراهم آورده‌اند. سبک‌های فرزندپروری مجموعه رفتارهایی است که از مادر یا پدر در ارتباط با فرزندان شکل می‌گیرد؛ به‌ویژه که این رفتارها متمرکز بر نوع مراقبت، حمایت، تغذیه، پرستاری و مواردی دیگر برای فرزندان باشد (ربر^۸، ۱۹۹۵). سبک‌های فرزندپروری از راه اعمال دو بعد کنترل و محبت تعریف تعریف می‌شوند. ماسن، کیگان، هوستون و آوکانجر (۱۳۸۶) معتقد هستند که منظور از کنترل تلاش‌هایی در جهت تأثیر در فعالیت هدفدار کودک، تغییر ابزار وابستگی، پرخاشگری و رفتار بازیگوشانه و تشویق به درونی‌کردن معیارهای والدین است و منظور از محبت والدین، تشویق کارهای کودک و احترام به عقاید و نظرات کودک و پذیرا بودن اوست.

در بارهٔ بعد کنترل و تأثیر آن بر اهمال‌کاری نتایج متناقضی یافت شده است. در حالی که نتایج تحقیقات پیکل، کاپلان و رید^۹ (۲۰۰۲)، فراری و الیوت (۱۹۹۴)، فراری و الیوت (۱۹۹۳)، فراری، هاریوت و زیمرمن^{۱۰} (۱۹۹۹)، راث‌بلوم و همکاران (۱۹۸۶)، فراست، مارتن، لاهارت و روزنبلات (۱۹۹۰)، ویسیو^{۱۱} (۱۹۹۳)، و دیویس^{۱۲}

-
1. Ferrari, J. R. O, Callaghan, J., & Newbegin, I
 2. Self Handicapping
 3. Conscientiousness
 4. Milgram, N., & Naaman, N
 5. Schouwenburg, H. C
 6. Ferrari, J.R., & Olivette, M.J
 7. Parenting styles
 8. Reber, A
 9. Pychyl, T. A., Coplan, R. J., & Reid, P. A
 10. Ferrari, J.R., Harriott, J.S. & Zimmerman, M
 11. Voicu, D
 12. Davis, R. D

(۱۹۹۹) نشان می‌دهد که بعد کنترل می‌تواند به صورت مثبت و معناداری اهمال‌کاری تحصیلی را پیش‌بینی کند، علی‌مدد (۱۳۸۸) کنترل والدین را همراه با اثر مثبت بر پیشرفت تحصیلی و کاهش اهمال‌کاری تحصیلی در پسران و بی تأثیری برای دختران می‌داند. در مورد بعد محبت، پژوهش‌ها می‌گویند، بعد محبت سبب کاهش اهمال‌کاری تحصیلی می‌شود (پیکل و همکاران ۲۰۰۲؛ فراری و الیوت، ۱۹۹۳؛ ویسیو، ۱۹۹۲؛ اسپرا^۱، ۲۰۰۵، ابار، کارتر و وینسلر^۲، ۲۰۰۸؛ دیویس، ۱۹۹۹؛ علی‌مدد، ۱۳۸۸).

اما عامل دیگر اهمال‌کاری، کمال‌گرایی^۳ است (برای مثال فلت و همکاران، ۱۹۹۵؛ جانسون و سلانی^۴، ۱۹۹۶). در تعریف کمال‌گرایی باید گفت که محققان مختلف جنبه‌های مثبت آن را در مقابل جنبه‌های منفی قرار داده‌اند و برای بررسی بهتر هویت و فلت^۵ (۱۹۹۱) سه بعد را برای کمال‌گرایی در نظر گرفته‌اند که عبارت‌اند از: کمال‌گرایی کمال‌گرایی خودمدار^۶ که در آن توجه به معیارهای افراطی و ارزیابی دقیق از رفتار خود خود است. کمال‌گرایی دیگرمدار^۷ که باورها و انتظارات در باره قابلیت‌های دیگران را شامل می‌شود و کمال‌گرایی جامعه‌مدار^۸ که شامل درک نیاز به دستیابی معیارها و انتظاراتی است که توسط دیگران تعیین می‌شود. پژوهش‌های زیادی ارتباط مثبت و معناداری بین کمال‌گرایی جامعه‌مدار و اهمال‌کاری نشان می‌دهند (فلت، بلنک استین، هویت و کلدین^۹، ۱۹۹۲؛ فراست و همکاران، ۱۹۹۰؛ میلگرام و همکاران، ۱۹۸۸؛ فلت و همکاران، ۱۹۹۲؛ انووگ بوزی، ۲۰۰۴). در حالی که بین محققان این توافق وجود دارد که بین کمال‌گرایی جامعه‌مدار و اهمال‌کاری تحصیلی ارتباط وجود دارد، اما در باره اینکه بین کمال‌گرایی خودمدار و اهمال‌کاری تحصیلی ارتباط وجود داشته باشد اختلاف وجود دارد. بعضی عدم ارتباط (برای مثال، فلت و همکاران، ۱۹۹۲؛ انووگ

-
1. Spera, C
 2. Abar, B., Carter, K. L., & Winsler, A
 3. Perfectionism
 4. Johnson, D., & Slaney, R. B.
 5. Hewitt, P.L & Flett, G.L
 6. Self- Oriented Perfectionism
 7. Other- Oriented Perfectionism
 8. Socially Prescribed Perfectionism
 9. Flett, G. L., Blankstein, K., Hewitt, P. L., & Koledin, S

بوزی، ۲۰۰۰؛ سادلر و ساکس، ۱۹۹۳) و بعضی همبستگی منفی (برای مثال، بوسکو^۱، ۱۹۹۸؛ فراست و همکاران، ۱۹۹۰؛ پارک و کان^۲، ۱۹۹۸؛ سادلر و بولی^۳، ۱۹۹۹)، را تأیید تأیید می‌کنند.

در باره رابطه بین کمال‌گرایی و سبک‌های فرزندپروری باید گفت که پژوهش‌ها نشان می‌دهد که، بعد کنترل پیش‌بینی‌کننده مثبت بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار است (رابین و همکاران، ۱۹۹۰؛ فلت، هویت و سینگر^۴، ۱۹۹۵؛ کنی‌بنسن و پامرانتر^۵، ۲۰۰۵، ۲۰۰۵، فراست و همکاران، ۱۹۹۳)، بعد محبت فرزندپروری، پیش‌بینی‌کننده منفی بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار است (رابین و همکاران، ۱۹۹۰؛ فلت و همکاران، ۱۹۹۵)، و بعد کنترل پیش‌بینی‌کننده کمال‌گرایی خودمدار نیست (فراست و همکاران، ۱۹۹۳).

توجه به این نکته مهم است که شواهد حاکی از ارتباط بین دو متغیر سبک‌های فرزندپروری و اهمال‌کاری تحصیلی هیچ وقت به صورت مستقیم گزارش نشده است بلکه این پژوهش‌ها همیشه با حدسی بخردانه یا با پژوهش، وجود متغیر میانجی را نشان داده‌اند، و اما فراست و همکاران (۱۹۹۰، ۱۹۹۱)، پیکل و همکاران (۲۰۰۲) فلت، هویت و مارتین (۱۹۹۵؛ پیکل و همکاران، ۲۰۰۲) نظر داده‌اند که کمال‌گرایی این نقش میانجی را بازی می‌کند.

از آنجایی که انتظارات بالای والدین و نکوهش با یک شکل از کمال‌گرایی جامعه‌مدار پیوند می‌یابد که به طور مثبتی با اهمال‌کاری مرتبط است (فراست و همکاران ۱۹۹۱، فراست و همکاران، ۱۹۹۰، فراری و الیوت، ۱۹۹۳، فلت، هویت و سینگر^۶، ۱۹۹۵) و از آنجایی که در تحقیقات گذشته مشخص شده است که ترس از شکست که خود یکی از عوامل زیربنایی اهمال‌کاری و کمال‌گرایی است (راث‌بلوم و همکاران، ۱۹۸۶؛ سولومون و راث بلوم، ۱۹۸۴؛ فراست و همکاران، ۱۹۹۰) می‌تواند نقش میانجی را در ارتباط با سبک‌های فرزندپروری و اهمال‌کاری بازی کند و با توجه

-
1. Busko, D. A
 2. Park, J., & Kwon, J
 3. Saddler, C. D., & Buley, J
 4. Flett, G. L., Hewitt, P. L., Singer, A
 5. Benson, k. G.A., & Pomerantz, E.M
 6. Flett, G. L., Hewitt, P. L., Singer, A

به وجود تناقض در چگونگی تأثیر بعد کنترل بر اهمال‌کاری تحصیلی و همچنین تناقض در رابطه بین اهمال‌کاری و ابعاد مختلف کمال‌گرایی و همچنین وجود همبستگی‌های دو به دو بین نقش والدین، ابعاد کمال‌گرایی و اهمال‌کاری تحصیلی و در نتیجه، به نظر رسیدن رابطه منطقی بین آن‌ها، انجام تحقیقی در مورد نقش میانجی ابعاد کمال‌گرایی در رابطه بین ابعاد فرزندپروری و اهمال‌کاری تحصیلی ضروری به نظر می‌رسد.

روش

جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانشجویان دختر و پسر دانشگاه شهید بهشتی است، که تعداد آنان در سال تحصیلی ۹۰-۱۱۵۴،۸۹ نفر بود. از این تعداد ۴۹۰ نفر به صورت تصادفی انتخاب شدند. در این پژوهش، از گروه‌هایی که در هر دانشکده وجود داشت، دو گروه و از هر گروه دو کلاس به طور تصادفی انتخاب شدند و روش نمونه‌گیری خوشه‌ای است.

مقیاس ارزیابی اهمال‌کاری - نسخه دانشجوی^۱ (PASS): این مقیاس برای اولین بار از سوی سولومون و راث بلوم (۱۹۸۴)، ساخته شد. این مقیاس دارای ۲۷ گویه است که نحوه پاسخ‌دهی به گویه‌ها بدین صورت است که پاسخ‌دهندگان میزان موافقت خود را با هر گویه با انتخاب یکی از گزینه‌های «به ندرت»، «بعضی اوقات»، «اغلب اوقات» و «همیشه» نشان می‌دهند.

در مورد روایی مقیاس نیز سولومون (۱۹۹۸)، به نقل از دهقانی، (۱۳۸۷) با استفاده از روایی همسانی درونی، ضریب ۰/۸۴ گزارش داده است. در پژوهش علی مدد (۱۳۸۸) جهت تعیین روایی مقیاس از همبستگی نمره کلی مقیاس با تک‌تک سؤالات تشکیل‌دهنده مقیاس استفاده شده است که همه ضرایب همبستگی در سطح $P < 0/01$ معنادار بوده‌اند.

پایایی مقیاس اهمال‌کاری تحصیلی از طریق آلفای کرونباخ در مطالعه‌ای که به وسیله سولومون (۱۹۹۸) انجام شده است ۰/۶۴ به دست آمده است. در پژوهش دهقانی (۱۳۸۷)

1. Procrastination Assessment Scale-student

نیز پایایی آزمون به روش آلفای کرونباخ ۰/۷۹، بدست آمده است. در پژوهش حاضر نیز پایایی مقیاس از طریق آلفای کرونباخ به دست آمد که ضریب ۰/۷۶ حاصل شد.

ب. مقیاس چند بعدی کمال‌گرایی (ام پی اس): ام پی اس از سه خرده مقیاس ۱۵ گویه‌ای تشکیل شده است که کمال‌گرایی خودمدار، کمال‌گرایی دیگرمدار و کمال‌گرایی جامعه‌مدار را اندازه می‌گیرد. آزمودنی‌ها میزان موافقت خود را بر یک مقیاس ۵ قسمتی نشان می‌دهند. در تحقیق حاضر، در راستای اهداف تحقیق از خرده مقیاس‌های خودمدار و جامعه‌مدار استفاده شد.

در تحقیقی که بشارت (۱۳۸۳) مشخصه‌های روان‌سنجی این مقیاس را بررسی کرده است، ضرایب پایایی بازآزمایی برای کمال‌گرایی خودمدار $r=0/84$ و برای کمال‌گرایی جامعه‌مدار $r=0/80$ گزارش شده است. در پژوهش حاضر نیز پایایی مقیاس از طریق آلفای کرونباخ به دست آمد که ضریب ۰/۷۹ حاصل شد.

هاشمی و لطیفیان (۱۳۸۸) برای احراز اطمینان از روایی مطلوب این مقیاس از روش تحلیل عوامل استفاده کرده‌اند. نتایج تحلیل عوامل به روش مؤلفه‌های اصلی، با چرخش واریماکس مؤید وجود ۲ عامل در پرسشنامه بوده که این دو عامل ۳۰ درصد واریانس کل را تبیین می‌کرده است. ملاک استخراج عوامل، شیب منحنی اسکری و ارزش ویژه بالاتر از یک بوده است.

ج. پرسشنامه سبک فرزندپروری ادراک شده^۱ (PSQ): پرسشنامه سبک فرزندپروری ادراک شده از سوی نقاشیان (۱۳۵۸، به نقل از صادقی، ۱۳۸۴) براساس مطالعات شیفر (۱۹۶۵) به نقل از صادقی، (۱۳۷۴) تهیه شده و دارای ۷۷ ماده است. این پرسشنامه ابعاد کنترل - آزادی و محبت - طرد را در روابط والد و فرزند می‌سنجد. ماده‌های این پرسشنامه براساس طیف ۵ درجه‌ای لیکرت نمره‌گذاری می‌شود. ضریب پایایی پرسشنامه از سوی سازنده آن ۰/۸۷ گزارش شده است (صادقی، ۱۳۸۴). در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه از طریق ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۶ به دست آمد. در مورد روایی، در مطالعه اولیه‌ای که از سوی نقاشیان (۱۳۵۸) از طریق روایی محتوا صورت

پذیرفت، حداقل توافق دو نفر از استادان متخصص در مورد سؤالات از نظر روشن بودن هر سؤال برای پدر و مادر ملاک انتخاب قرار گرفت. یعقوب خانی غیاثوند (۱۳۷۲؛ به نقل از آقاجری، ۱۳۷۴) پس از انجام تحلیل عوامل بر روی سؤالات پرسشنامه بیان می‌دارد که نتیجه تحلیل عوامل تأییدکننده اعتبار عاملی سؤالات بود.

یافته‌ها

به منظور ارائه تصویری واضح از ارتباط بین متغیرهایی که بررسی شده‌اند، همبستگی آن‌ها محاسبه شد. جدول (۱) نتایج تحلیل انجام شده را در ماتریس همبستگی متغیرهای مورد پژوهش، در کل نمونه نشان می‌دهد.

جدول (۱) ماتریس همبستگی بین متغیرهای مورد پژوهش

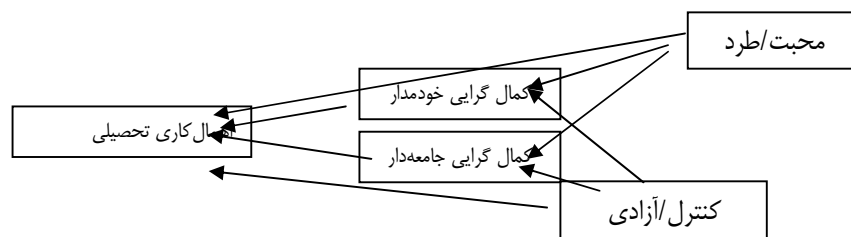
(۵)	(۴)	(۳)	(۲)	(۱)	انحراف معیار	میانگین	
				۱	۸/۲۳	۴۷/۳۱	اهمال‌کاری تحصیلی
			۱	۰/۰۳۷	۱۲/۶۷	۱۲۴/۹۳	محبت - طرد
		۱	*-۰/۱۰۹	-۰/۳۸۲ **	۱۹/۵۶	۱۴۰/۷۸	کنترل - آزادی
	۱	**۰/۲۳۴	۰/۰۲۴	-۰/۲۰۸ **	۷/۳۸	۵۵/۱۷	کمال‌گرایی خودمدار
۱	**۰/۱۸۸	**۰/۲۹۷	**۰/۱۷۶	**۰/۲۸۵	۵/۳۴	۳۸/۸۱	کمال‌گرایی جامعه‌مدار

**P < ۰/۰۱

*P < ۰/۰۵

همانطور که جدول (۱) نشان می‌دهد، بعد «کنترل» نیز با جامعه‌مداری ($P < ۰/۰۱$)، همبستگی مثبت و معناداری دارد و با خودمداری و اهمال‌کاری تحصیلی همبستگی ندارد. بعد «محبت» با اهمال‌کاری تحصیلی ($r = -۰/۳۸۲$, $P < ۰/۰۱$) و با جامعه‌مداری ($r = -۰/۲۹۷$, $P < ۰/۰۱$) همبستگی منفی و معنادار، و با خودمداری ($r = ۰/۲۳۴$, $P < ۰/۰۱$) همبستگی مثبت و معنادار دارد. بعد «خودمداری» با اهمال‌کاری تحصیلی ($r = -۰/۲۰۸$, $P < ۰/۰۱$) همبستگی منفی معناداری دارد. بعد «جامعه‌مداری» با اهمال‌کاری تحصیلی ($r = ۰/۲۸۵$, $P < ۰/۰۱$) همبستگی مثبت و معناداری دارد.

به منظور بررسی مدل پژوهش حاضر (نمودار ۱) از روش آماری تحلیل مسیر^۱ با استفاده از رگرسیون چندگانه به روش متوالی همزمان^۲، استفاده شد.

نمودار (۱) مدل مورد بررسی در پژوهش حاضر

از این جهت، به منظور بررسی نقش واسطه‌ای ابعاد کمال‌گرایی ابتدا مسیرهای فرعی و سپس مدل نهایی در طی سه گام مورد بررسی قرار گرفت:
گام اول: پیش‌بینی اهمال‌کاری تحصیلی بر اساس ابعاد فرزندپروری و ابعاد کمال‌گرایی.

به این منظور از روش رگرسیون چندگانه به شیوه همزمان استفاده شد. نتایج در جدول (۱) آورده شده است.

($F=۳۲/۴۳۶$ و $P<۰/۰۰۰۱$ و $R^2=۰/۲۰۵$) مجذور آر تنظیم شده و

این مدل ۲۰/۵ درصد از واریانس را توجیه می‌کند.

جدول (۱) ضرایب رگرسیون اهمال‌کاری تحصیلی از روی ابعاد فرزند پروری و ابعاد کمال‌گرایی

متغیر	B	SE B	β	سطح معناداری
محبت/اطرد	-۰/۰۲۰	۰/۰۲۷	-۰/۲۶۷	< ۰/۰۰۱
کنترل/آزادی	-۰/۱۱۳	۰/۰۱۹	-۰/۰۳۰	۰/۴۵۹
کمال‌گرایی خودمدار	-۰/۲۱۳	۰/۰۴۸	-۰/۱۹۱	< ۰/۰۰۱

1. Path analyse
2. Sequential Stimulaneouse Regression Analyses

کمال‌گرایی جامعه‌مدار	۰/۳۸۰	۰/۰۶۸	۰/۲۴۷	< ۰/۰۰۱
-----------------------	-------	-------	-------	---------

نتایج جدول (۵) حاکی از آن است که در پیش‌بینی همزمان اهمال‌کاری با ابعاد فرزندپروری و ابعاد کمال‌گرایی، کمال‌گرایی جامعه‌مدار به صورت مثبت و معناداری ($\beta=0/247, P<0/001$) توانسته است، اهمال‌کاری تحصیلی را پیش‌بینی کند. همچنین کمال‌گرایی خودمدار به صورت منفی و معناداری ($\beta=0/191, P<0/001$) و بعد محبت نیز به صورت منفی و معناداری ($\beta=0/267, P<0/001$) توانسته‌اند اهمال‌کاری تحصیلی را پیش‌بینی کنند. نمودار (۲) نشان‌دهنده مسیرهای معنادار و غیر معنادار جهت بررسی نقش واسطه‌ای ابعاد کمال‌گرایی در رابطه بین ابعاد فرزندپروری و اهمال‌کاری تحصیلی است.

گام دوم، پیش‌بینی بعد کمال‌گرایی خودمدار بر اساس ابعاد فرزندپروری. با استفاده از روش همزمان، مدل معنی‌داری برای پیش‌بینی کمال‌گرایی خودمدار از روی ابعاد فرزندپروری به دست آمد.

($F=14/820$ و $P<0/001$ و مجذور آر تنظیم شده و $P<0/001$).

این مدل ۵/۳ درصد از واریانس را توجیه می‌کند.

جدول (۳) ضرایب رگرسیون بعد کمال‌گرایی خودمدار از روی ابعاد فرزندپروری

متغیر	B	SE B	β	سطح معناداری
محبت	۰/۰۹۰	۰/۰۱۷	۰/۲۴۰	< ۰/۰۰۱
کنترل	۰/۰۲۹	۰/۰۲۶	۰/۰۵۰	۰/۲۵۷

نتایج جدول (۳) حاکی از آن است که بعد کنترل نمی‌تواند پیش‌بینی‌کننده معناداری برای کمال‌گرایی خودمدار باشد. همچنین در پیش‌بینی بعد کمال‌گرایی خودمدار به وسیله بعد محبت فرزندپروری نتیجه نشان می‌دهد که این بعد می‌تواند به صورت مثبت و معناداری ($\beta=0/240, P<0/001$) بعد کمال‌گرایی خودمدار را پیش‌بینی کند.

گام سوم: پیش‌بینی بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار بر اساس ابعاد فرزندپروری. با استفاده از روش همزمان، مدل معنی‌داری برای پیش‌بینی کمال‌گرایی جامعه‌مدار از روی ابعاد فرزندپروری به دست آمد. ($F=10/5$ مجذور آر تنظیم شده و $P<0/001$).

و $F=29/763$). این مدل ۱۰/۵ درصد از واریانس را توجیه می‌کند.

جدول (۴) ضرایب رگرسیون بعد کمال‌گرایی جامعه‌مداری از روی ابعاد فرزند‌پروری

متغیر	B	SE B	β	سطح معناداری
محبت	-۰/۰۷۷	۰/۰۱۲	-۰/۲۸۱	< ۰/۰۰۱
کنترل	۰/۰۶۱	۰/۰۱۸	۰/۱۴۵	۰/۰۱

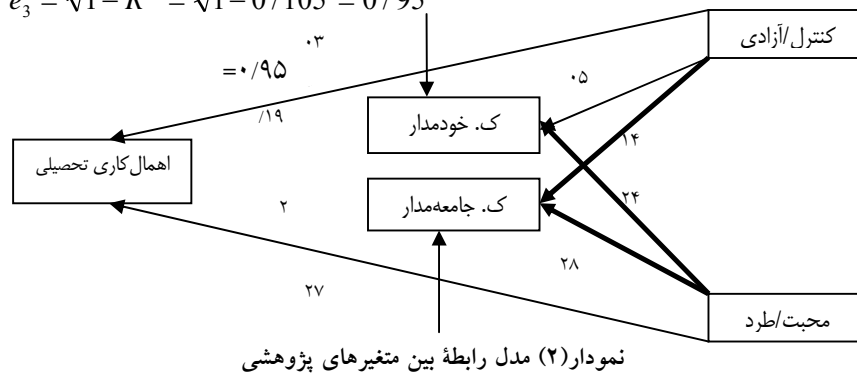
نتایج جدول (۴) حاکی از آن است که در پیش‌بینی بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار به وسیله بعد کنترل فرزند‌پروری، این بعد می‌تواند به صورت مثبت و معناداری ($P < ۰/۰۱$)، $\beta = ۰/۱۴۵$ بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار را پیش‌بینی کند. پس فرضیه سوم پژوهش تأیید می‌شود. همچنین بعد محبت به صورت منفی و معناداری ($P < ۰/۰۰۱$)، $\beta = -۰/۲۸۱$ بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار را پیش‌بینی می‌کند.

سه جمله خطا از طریق ریشه دوم $(1 - R^2)$ یعنی $\sqrt{1 - R^2}$ محاسبه شد و مدل نهایی طبق نمودار (۲) ترسیم شد.

$$e_1 = \sqrt{1 - R^2} = \sqrt{1 - 0/205} = 0/9$$

$$e_2 = \sqrt{1 - R^2} = \sqrt{1 - 0/53} = 0/69$$

$$e_3 = \sqrt{1 - R^2} = \sqrt{1 - 0/105} = 0/95$$

اثرات غیر مستقیم از طریق حاصل ضرب هر مسیر ابعاد فرزند‌پروری به اهمال‌کاری تحصیلی به طریق زیر محاسبه می‌شود:

برای مسیرهای کنترل به خودمداری به اهمال‌کاری تحصیلی:

$$(0/05) (0/019) = -0/00095$$

برای مسیرهای کنترل به جامعه‌مداری به اهمال‌کاری تحصیلی:

$$(0/145) (0/025) = 0/003625$$

برای مسیرهای محبت به خودمداری به اهمال‌کاری تحصیلی:

$$(0/24)(-0/19) = -0/0456$$

برای مسیرهای محبت به جامعه‌مداری به اهمال‌کاری تحصیلی:

$$(-0/28) (0/025) = -0/007$$

همان‌طور که در نمودار (۲) نیز مشخص است اثر مستقیم بعد محبت فرزندپروری بر روی اهمال‌کاری تحصیلی $-0/27$ است و اثر غیرمستقیم این متغیر بر اهمال‌کاری تحصیلی از طریق کمال‌گرایی خودمدار $-0/0456$ است. اختلاف زیاد این دو اثر نشان از نقش واسطه‌ای کمال‌گرایی خودمدار در رابطه بین بعد محبت فرزندپروری و اهمال‌کاری تحصیلی دارد و با توجه به اینکه رابطه بعد محبت فرزندپروری با کمال‌گرایی خودمدار مثبت است؛ پس می‌توان نتیجه گرفت که بعد محبت فرزندپروری با افزایش دادن کمال‌گرایی خودمدار باعث کاهش اهمال‌کاری تحصیلی می‌شود.

همچنین اثر غیرمستقیم بعد محبت فرزندپروری از طریق کمال‌گرایی جامعه‌مدار $-0/007$ است. این اختلاف زیاد در اثر مستقیم و غیرمستقیم، نشان از نقش واسطه‌ای کمال‌گرایی جامعه‌مدار در رابطه بین بعد محبت فرزندپروری و اهمال‌کاری تحصیلی دارد و با توجه به اینکه رابطه محبت با کمال‌گرایی جامعه‌مدار منفی است؛ پس می‌توان نتیجه گرفت که بعد محبت فرزندپروری با کاهش کمال‌گرایی جامعه‌مدار باعث کاهش اهمال‌کاری تحصیلی می‌شود.

در رابطه با بعد کنترل فرزندپروری نیز نمودار نشان می‌دهد که اگرچه این بعد به صورت مستقیم تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر اهمال‌کاری تحصیلی ندارد اما از طریق کمال‌گرایی جامعه‌مدار توانسته است بر اهمال‌کاری تحصیلی مؤثر باشد؛ بدین ترتیب، که بعد کنترل فرزندپروری با افزایش کمال‌گرایی جامعه‌مدار باعث افزایش اهمال‌کاری تحصیلی شده است.

نتیجه‌گیری

پیش‌بینی اهمال‌کاری تحصیلی بر اساس ابعاد فرزندپروری (محبت و کنترل): نتایج نشان داد با افزایش نمرات بعد محبت فرزندپروری، اهمال‌کاری تحصیلی دانشجویان کاهش می‌یابد. این یافته همسو با نتایج تحقیقات گذشته (پیکل، کاپلان و رید، ۲۰۰۲؛ فراری و الیوت، ۱۹۹۳؛ ویسیو، ۱۹۹۲؛ اسپرا، ۲۰۰۵، ابار، کارتر و وینسلر، ۲۰۰۸؛ دیویس، ۱۹۹۹؛ علی‌مدد، ۱۳۸۸)، است. در تفسیر این یافته می‌توان گفت که این بعد نشان‌دهنده میزانی است که والدین به نیازهای فرزندان خود پاسخ می‌دهند و در واقع دربرگیرنده حمایت‌کنندگی و درجه حساسیت آنان به خواسته‌های فرزندان خود است. کودکان این گروه از والدین، به طور کلی تمایل به تسلط بر محیط دارند و دارای احساس استقلال و اعتماد به نفس هستند و مسئولیت‌پذیرند (بالانتین، ۲۰۰۱). این افراد دارای سطح بالای رشدیافتگی اجتماعی و پیشرفت تحصیلی (اسلمی، ۱۳۸۵؛ به نقل از ابراهیم زاده پارسایی، ۱۳۸۸). عزت نفس بالا (پالسون و اسپوتا، ۱۹۹۶) و خودکنترلی بالا (بامریند، ۱۹۶۷) هستند و به همین دلیل انتظار می‌رود، میزان اهمال‌کاری کمتری را گزارش کنند.

نتایج پژوهش نشان داد که بعد کنترل نمی‌تواند اهمال‌کاری تحصیلی را پیش‌بینی کند. این یافته با نتایج تحقیقات گذشته (پیکل، کاپلان و رید، ۲۰۰۲؛ فراری و الیوت، ۱۹۹۴؛ فراری و الیوت، ۱۹۹۳؛ فراری، هاریوت و زیمرمن، ۱۹۹۹؛ راث بلوم و همکاران، ۱۹۸۶؛ فراست و همکاران، ۱۹۹۰؛ ویسیو، ۱۹۹۲؛ و دیویس، ۱۹۹۹) که در آن‌ها کنترل همبستگی مثبتی با اهمال‌کاری تحصیلی داشته است، ناهم‌سوست. همچنین در پژوهش علی‌مدد (۱۳۸۸) در حالی که کنترل در میان دانشجویان پسر به صورت منفی اهمال‌کاری تحصیلی را پیش‌بینی کرده است اما در بین دانشجویان دختر هیچ‌گونه ارتباط معناداری گزارش نشده است.

با توجه به اینکه در پژوهش‌های غربی کنترل به صورت مثبتی با اهمال‌کاری مرتبط است و در تنها پژوهش داخلی این ارتباط فقط در میان پسران به صورت منفی گزارش

شده است و در جامعه دختران هیچ گونه ارتباط معناداری وجود نداشته است و با در نظر گرفتن این که در پژوهش حاضر فقدان این ارتباط تایید شده است، پس می‌توان نتیجه گرفت که این بعد، نمی‌تواند پیش‌بینی‌کننده خوبی برای اهمال‌کاری تحصیلی باشد.

پیش‌بینی اهمال‌کاری تحصیلی بر اساس ابعاد کمال‌گرایی (خودمداری و جامعه‌مداری): نتایج نشان داد که در ابعاد کمال‌گرایی بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار پیش‌بینی‌کننده مثبت اهمال‌کاری تحصیلی است. این یافته با یافته‌های تحقیقات پیشین (فلت، بلانک استین، هویت و کلدین^۱، ۱۹۹۲؛ فراست و همکاران، ۱۹۹۰؛ میلگرام و همکاران، ۱۹۸۸؛ فلت و همکاران، ۱۹۹۲؛ انوگ‌بوزی، ۲۰۰۴) همسوست. در تفسیر این موضوع، اساساً افراد دارای کمال‌گرایی جامعه‌مدار چنین درکی دارند که دیگران وی را به خاطر کامل و بی‌نقص بودن تحت فشار قرار می‌دهند (شافرن و همکاران، ۲۰۰۲). چنین فردی که متأثر از تجویزهای این و آن است، پیوسته سعی می‌کند خود را با خواسته‌های این و آن تطبیق دهد و آن بشود که آن نمی‌خواهند، که اگر این گونه نباشد، عزت نفس آنان به خطر می‌افتد (فراری، ۱۹۹۱؛ کلاخان و نیوگین، ۲۰۰۵)، بنابراین از خودناتوان‌سازی استفاده می‌کنند (فراری، ۱۹۹۱).

خودناتوان‌سازی عمل یا انتخاب مجموعه عملکردهایی است که فرصت بیرونی کردن شکست و درونی کردن موفقیت را افزایش می‌دهد و در عین حال، فرد را از پیامدهای منفی شکست حفاظت می‌کند (برگلاس و جونز، ۱۹۷۸، به نقل از حیدری، دهقانی و خداپناهی، ۱۳۸۸).

نتایج نشان داد که بعد کمال‌گرایی خودمدار پیش‌بینی‌کننده منفی معناداری برای اهمال‌کاری تحصیلی محسوب می‌شود. این یافته با یافته‌های فراست و همکاران (۱۹۹۰)، بوسکو (۱۹۹۸)، پارک و کان (۱۹۹۸)، سادلر و بولی (۱۹۹۹)، سئو (۲۰۰۸) مشابه است اما با یافته‌های فلت و همکاران (۱۹۹۲)، انوگ‌بوزی (۲۰۰۰)، سادلر و ساکس (۱۹۹۳) که در پژوهش خود عدم ارتباط را تأیید کردند، مشابه نیست.

طبق این تحقیقات، افراد دارای کمال‌گرایی خودمدار استانداردهای غیرمنطقی و سخت را دنبال می‌کنند؛ این در حالی است که آنان به طور کلی خودشان را با معیار به دست آوردن کمال و اجتناب از اشتباه ارزیابی می‌کنند. این افراد به شدت برانگیخته می‌شوند، در انجام تکالیفشان جاه‌طلب (بلندهمت) هستند و همچنین در کارهای‌شان به شدت جزئی‌نگرند. آنان منبع کنترل درونی و آمادگی به دست آوردن موفقیت تحت شرایط مشخص را دارند. به علاوه منابع انگیزشی این نوع از کمال‌گرایان درونی‌اند و وقتی آنان در وضعیتی قرار می‌گیرند که مستلزم موفقیت است، گرایش نزدیکی به آن را دارند تا اینکه بخواهند از آن اجتناب کنند؛ بدین ترتیب، کمال‌گرایی خودمدار افراد ارتباط منفی با اهمال‌کاری تحصیلی دارد (کاپان، ۲۰۱۰).

پیش‌بینی ابعاد کمال‌گرایی (خودمداری و جامعه‌مداری) بر اساس ابعاد فرزندپروری (محبت و کنترل): نتایج نشان داد که در ابعاد فرزندپروری بعد کنترل پیش‌بینی‌کننده کمال‌گرایی خودمدار نیست. این یافته با یافته فراست و همکاران (۱۹۹۳) همسو است. در باره این یافته می‌توان این گونه نتیجه‌گیری کرد. از آنجایی که بعد کنترل اشاره دارد به میزان استقلالی که والدین برای فرزند خود فراهم می‌کنند. بنابراین، می‌توان انتظار داشت که این گونه رفتار والدین الزاماً منجر به کمال‌گرایی خودمدار در افراد نخواهد شد.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد، که بعد محبت بعد کمال‌گرایی خودمدار را به صورت مثبت و معناداری پیش‌بینی می‌کند. در تحلیل این یافته می‌توان گفت که والدین با محبت بالا از طریق ویژگی‌هایی مثل حساس و پاسخگو بودن در مقابل خواسته‌های فرزندان، دادن ابتکار عمل به فرزندان، تشویق تلاش‌های آنان و آوردن استدلال برای چرایی فعالیت‌های یادگیری، از خود مختاری و انگیزش درونی فرزندان حمایت می‌کنند (جون، ۲۰۰۷). پس می‌توان گفت، پیامدهای این گونه رفتارها منجر به پرورش یافتن ویژگی‌های کمال‌گرایی خودمدار مثل عزت نفس بالا، منبع کنترل درونی، انگیزش درونی، خودکارآمدی برای یادگیری و عملکرد، استفاده از راهبردهای شناختی و کنترل فراشناختی و فعالیت‌های خود تنظیمی (برنامه‌ریزی کردن، نظارت و نظم بخشی)، مدیریت زمان و محیط مطالعه، جهت‌گیری درونی هدف برای یک دوره خاص، (میلز و

بلانک استین، ۲۰۰۰؛ فلت و همکاران، ۱۹۹۱ a؛ فلت، هویت، بلانک استین و ا برین، b؛ ۱۹۹۱؛ فلت، هویت، بلانک استین و دینین، ۱۹۹۴a) خواهد شد.

نتایج نشان داد که در ابعاد فرزندپروری بعد کنترل پیش‌بینی‌کننده مثبت بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار است. این یافته با یافته‌های تحقیقات پیشین (رابین و همکاران، ۱۹۹۰؛ فلت و همکاران، ۱۹۹۵؛ نیومیستر، ۲۰۰۴؛ بانسن و پامرانتر، ۲۰۰۵، فراست و همکاران، ۱۹۹۳) همخوانی دارد.

در تفسیر این یافته می‌توان گفت، کمال‌گرایی جامعه‌مدار به ادراکی اشاره دارد که فرد از دیگران دارد، مانند این باور که دیگران انتظارات غیرواقعی را بر او تحمیل می‌کنند، او را سخت‌گیرانه مورد ارزیابی قرار می‌دهند و او را به خاطر کامل و بی‌نقص بودن تحت فشار قرار می‌دهند (شافرن و همکاران، ۲۰۰۲) و از آنجایی که بعد کنترل دلالت دارد بر انتظارات والدین از فرزندان و میزان استانداردهایی که آنان بر رفتار فرزندان خود تحمیل می‌کنند، در نتیجه، می‌توان انتظار داشت که افزایش این بعد منجر به کمال‌گرایی جامعه‌مدار شود.

نتایج نشان داد که در ابعاد فرزندپروری بعد محبت فرزندپروری، پیش‌بینی‌کننده منفی بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار است. این یافته با یافته‌های تحقیقات پیشین (رابین و همکاران، ۱۹۹۰؛ فلت و همکاران، ۱۹۹۵؛ نیومیستر، ۲۰۰۴) همگرایی دارد. در تفسیر این یافته می‌توان گفت که بعد محبت مربوط می‌شود به والدینی که به کودکان خود محبت می‌کنند و انتظارات دقیق و مشخصی از آنان دارند (بالانتین، ۲۰۰۱). در واقع داشتن انتظارات در حد توان فرزند و نه بیش از توان وی، موجب می‌شود که در افراد، دارای این نوع والدین کمال‌گرایی جامعه‌مدار که عبارت است از: درک انتظارات بیش از حد، رشد پیدا نکند.

بررسی نقش واسطه‌ای ابعاد کمال‌گرایی (خودمداری و جامعه‌مداری) در رابطه بین ابعاد فرزندپروری و اهمال‌کاری تحصیلی: نتایج پژوهش حاکی از آن است که ابعاد کمال‌گرایی در ارتباط بین بعد محبت و اهمال‌کاری تحصیلی نقش واسطه‌ای ایفا می‌کنند. بدین ترتیب که بعد محبت هم به صورت مستقیم و هم از طریق ابعاد کمال‌گرایی سبب کاهش اهمال‌کاری تحصیلی شده است و این با نظرات فراست و

همکاران (۱۹۹۱)، فراست و همکاران (۱۹۹۰)، پیکل و همکاران (۲۰۰۲) و فلت و همکاران (۱۹۹۵)؛ به نقل از پیکل و همکاران، (۲۰۰۲) که اظهار داشته‌اند، احتمالاً کمال‌گرایی این نقش میانجی را در رابطه بین سبک‌های فرزندپروری و اهمال‌کاری تحصیلی بازی می‌کند، همسوست. البته با توجه به رابطه مثبت و معنادار بین بعد محبت و بعد خودمداری نتیجه‌گیری می‌شود که بعد محبت با افزایش کمال‌گرایی خودمدار سبب کاهش اهمال‌کاری تحصیلی می‌شود. همچنین به دلیل اینکه بعد محبت فرزندپروری با کمال‌گرایی جامعه‌مدار رابطه منفی دارد پس نتیجه‌گیری می‌شود که بعد محبت فرزندپروری با کاهش کمال‌گرایی جامعه‌مدار موجب کاهش اهمال‌کاری تحصیلی می‌شود.

در تحلیل این یافته می‌توان گفت، که والدین با محبت بالا از طریق ویژگی‌هایی مثل به دقت گوش دادن، حساس و پاسخگو بودن در مقابل خواسته‌های فرزندان، دادن فرصت به فرزندان برای صحبت کردن، دادن ابتکار عمل به فرزندان، تشویق تلاش‌های آنان، استفاده از سبک‌های ارتباطی اطلاعاتی و غیرکنترل‌کننده و آوردن استدلال برای چرایی فعالیت‌های یادگیری، از خودمختاری و انگیزش درونی فرزندان حمایت می‌کنند (جون، ۲۰۰۷). پس می‌توان گفت، پیامدهای این گونه رفتارها منجر به پرورش یافتن ویژگی‌های کمال‌گرایی خودمدار مثل وظیفه‌شناسی و با همت بودن، داشتن تلاش ساختارمند، منبع کنترل درونی، انگیزش درونی، استفاده از راهبردهای یادگیری انطباقی، خودکارآمدی برای یادگیری و عملکرد، راهبردهای شناختی، کنترل فراشناختی و فعالیت‌های خودتنظیمی (برنامه‌ریزی کردن، نظارت و نظم‌بخشی)، مدیریت زمان و محیط مطالعه، جهت‌گیری درونی هدف برای یک دوره خاص، ارزشمندی تکلیف و تفکر انتقادی (میلز و بلانک استین، ۲۰۰۰؛ فلت و همکاران، ۱۹۹۱ a؛ فلت و همکاران، ۱۹۹۱ b؛ فلت و همکاران، ۱۹۹۴a؛ کاپان، ۲۰۱۰) و در نتیجه، کاهش یافتن اهمال‌کاری تحصیلی خواهد شد.

در مورد نقش واسطه‌ای کمال‌گرایی جامعه‌مدار نیز این گونه نتیجه‌گیری می‌شود که ویژگی‌های بعد محبت والدین مثل کمتر انتقاد کردن، بیشتر پاداش دادن، به ندرت تنبیه کردن و غافل نشدن از فرزندان موجب می‌شود که کمال‌گرایی جامعه‌مدار در فرزندان

ایجاد نشود و از آنجایی که یکی از ریشه‌های اصلی اهمال‌کاری تحصیلی همین کمال‌گرایی جامعه‌مدار است، بعد محبت از طریق کاهش کمال‌گرایی جامعه‌مدار باعث کاهش یافتن اهمال‌کاری تحصیلی می‌شود.

همچنین نتایج پژوهش نشان داد که بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار در رابطه بین بعد کنترل - آزادی فرزندپروری و اهمال‌کاری تحصیلی نقش واسطه‌ای بازی می‌کند، بدین ترتیب، که بعد کنترل - آزادی از طریق افزایش بعد کمال‌گرایی جامعه‌مدار باعث افزایش اهمال‌کاری تحصیلی می‌شود. در تفسیر این مطلب می‌توان گفت که بعد کنترل - آزادی دلالت دارد بر انتظارات والدین از فرزندان و میزان استانداردهایی که آنان بر رفتار فرزندان خود تحمیل می‌کنند و از آنجایی که والدین سخت‌گیر رفتار فرزندان خود را بیشتر جهت می‌دهند و از آنان توقع بیشتری دارند، در نتیجه، می‌توان انتظار داشت که افزایش این بعد منجر به کمال‌گرایی جامعه‌مدار شود. از طرفی دیگر، افراد دارای ویژگی کمال‌گرایی جامعه‌مدار یا دارای این تفکرند که دیگران توقع بیش از حد از وی دارند و از این بابت خشمگین هستند و از مفهوم پناهگاه منفی‌گرایی استفاده می‌کنند و یا اینکه برای حفظ عزت نفس خود از خودناتوان‌سازی استفاده می‌کنند و هر دوی این موارد منجر به اهمال‌کاری می‌شود.

منابع

- آقاجری، ز. (۱۳۷۴). بررسی شیوه فرزندپروری والدین بر عزت نفس و سازگاری فرزندان. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه الزهرا.
- حیدری، م، دهقانی، م، خداپناهی، م. (۱۳۸۸). بررسی تأثیر شیوه فرزندپروری ادراک شده و جنس بر خودناتوان سازی. فصلنامه خانواده پژوهی، ۵، ۱۳۷ - ۱۲۵.
- صادقی، م. (۱۳۸۴). بررسی رابطه بین روش تربیت دینی با تصور از خدا در دانشجویان، پایان نامه کارشناسی ارشد روان شناسی تربیتی، دانشگاه شهید بهشتی.
- علی مدد، ز. (۱۳۸۸). بررسی نقش واسطه ای خود تعینی در رابطه بین ابعاد فرزند پروری و اهمال کاری تحصیلی دانشجویان دانشگاه شیراز. پایان نامه کارشناسی ارشد روان شناسی تربیتی، دانشگاه شیراز.
- ماسن، ه؛ کیگان، ج؛ هوستون، آوکانجر، ج. (۱۳۸۶). رشد و شخصیت کودک، (ترجمه مهشید یاسایی). تهران: ماد.
- Abar, B., Carter, K. L., & Winsler, A. (2008). The effects of maternal parenting style and religious commitment on self-regulation, academic achievement, and risk behavior among African-American parochial children. *Asian Journal of Psychology and Education*, 6, 1-4.
- Balkis, M., Duro, E. (2009). Prevalence academic procrastination behavior among pre-service teachers, and its relationship white demographics and individual preferences. *Journal of Theory and Practice in Education*, 5, 18-32.
- Burka, J. B., & Yuen, L. M. (1983). **Procrastination: Why you do it, what to do about it**. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Capan, B. E. (2010). Relationship among perfectionism, academic procrastination and life satisfaction of university students. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 5, 1665-1671.
- Davis, R. D. (1999). Millon: Essentials of his science, theory, classification, assessment, and theory. *Journal of Personality Assessment*, 72(3) , 330-352.
- Dewitte, S., & Schouwenburg, H. C. (2002). Procrastination, temptations, and incentives: the struggle between the present and the future in procrastinators and the punctual. *European Journal of Personality*, 16, 469-489.
- Ferrari, J.R. (1991). Compulsive procrastination: some self-reported characteristics. *Psychological Reports*, 68, 455-458
- Ferrari, J. R. O'Callaghan, J., & Newbegin, I. (2005). Prevalence of procrastination in the United States, United Kingdom, and Australia: Arousal and avoidance delays among adults. *North American Journal*

- of **Psychology**, 7, 1–6.
- Ferrari, J. R., & Olivette, M.J. (1993). Perceptions of parental control and the among late development of indecision adolescent females. **Adolescence**, 28, 963–970.
- Ferrari, J. R., & Olivette, M.J. (1994). Parental authority and the development of female dysfunctional procrastination. **Journal of Research in Personality**, 28, 87–100.
- Ferrari, J.R., Harriott, J.S. & Zimmerman, M. (1999). The Social Support Networks of Procrastinators-Friends or Family in times of Trouble. **Personality and Individual Differences**, 26, 321-331.
- Flett, G. L., Hewitt, P. L., Blankstein, K. R., & O'Brien, S. (1991b). Perfectionism and learned resourcefulness in depression and self-esteem. **Personality and Individual Differences**, 12, 61-68.
- Flett, G. L., Blankstein, K., Hewitt, P. L., & Koledin, S. (1992). Components of perfectionism and procrastination in college students. **Social Behaviour and Personality**, 20, 85–94.
- Flett, G. L., Hewitt, P. L., Singer, A.(1995). Perfectionism and parental authority styles. **Individual psychology**, 1, 50 – 60.
- Frost, R. O., Marten, P. A., Lahart, C. M., & Rosenblate, R. (1990). The dimensions of perfectionism. **Cognitive Therapy and Research**, 14, 449-468.
- Hewitt, P.L & Flett, G.L, (1991). Perfectionism in the self and social context: Conceptualization, assessment, and association with psychology. **Journal of Personality and Social Psychology**.60,456-470.
- Hill, M., B., Hill, D., A., Chabot, A., E, & Barrall, J. F. (1978). A survey study of college faculty and student procrastination. **College Student Journal**, 12, 256-262.
- Jeon,s. (2007). **The effect of parents and teachers motivating styles on adolescents school outcomes and psychological well-being: a test of self-determination theory in a korean context**.A thesis submitted in practical fulfillment of the requirements of philosophy. Iowo University.
- Johnson, D., & Slaney, R. B. (1996). "Perfectionism: Scale Development and a study of Perfectionistic Clients in Counseling". **Journal of College Student Development**, 37, 1, 29-41.
- Kenney-Benson, G.A., and Pomerantz, E.M.(2005). The Role of Mothers' Use of Control in Children's Perfectionism: Implications for the Development of Children's Depressive Symptoms. **Journal of Personality**, 73, 23 – 46.
- Milgram, N., & Naaman, N. (1996). Typology in procrastination. **Personality and Individual Differences**, 20, 679-683.
- Mills, J. S., Blankstein, K. R. (2000). Perfectionism, intrinsic vs extrinsic motivation, and motivated strategies for learning: a multidimensional analysis of university students. **Personality and Individual Differences**, 29, 1191-1204.

- Onwuegbuzie, A. J. (۲۰۰۰a). Academic Procrastinators and Perfectionistic Tendencies Among Graduate Students. **Valdosta State University**, 103 – 109.
- Park, J., & Kwon, J. (1998). **The effect of perfectionism and ego-threat of task on academic procrastination**. Paper presented at the conference of the Korean Psychological Association, 5, 105-119.
- Pychyl, T. A., Coplan, R. J., & Reid, P. A. (2002). Parenting and procrastination: gender differences in the relations between procrastination, parenting style and self-worth in early adolescence. **Personality and Individual Differences**, 33, 271–285.
- Reber, A. (1995). **Dictionary of psychology**. Second edition. New York: Penguin Book.
- Robin, A.L., Koepke, T., & Moye, A. (1990). Multidimensional assessment of parent adolescent rations. **Psychological assessment: A Journal of consulting and clinical psychology**, 451 – 459.
- Rothblum, E. D., Solomon, L. J., & Murakami, J. (1986). Affective, cognitive, and behavioral differences between high and low procrastinators. **Journal of Counseling Psychology**, 33, 387-394.
- Saddler, C. D., & Buley, J. (1999). Predictors of academic procrastination in college students. **Psychological Reports**, 84, 686-688.
- Saddler, C. D., & Sacks, L. A. (1993). Multidimensional perfectionism and academic procrastination: Relationships with depression in university students. **Psychological Reports**, 73, 863-871.
- Seo., E. H. (2008). Self-efficacy as a mediator in the relationship between self-oriented perfectionism and academic procrastination. **Social Behavior and Personality**.
- Solomon, L. J., & Rothblum, E. D. (1984). Academic procrastination: Frequency and cognitive-behavioral correlates. **Journal of Counseling Psychology**, 31, 503-509.
- Spera, C. (2005). A Review of the Relationship Among Parenting Practices, Parenting Styles, and Adolescent School Achievement. **Educational Psychology Review**, 2, 125-146.
- Steel. P. (2007). The nature of procrastination. A meta-analytic and theoretical review of quintessential self-regulatory failure. **Psychological Bulletin**, 133, 65-94.
- Voicu, D. (1993). **An examination of parent-child relations, psychological separation, and psychological adjustment in relation to academic and general dispositional procrastination**. Unpublished honors thesis, York University, North York, Ontario, Canada.